

SUBUD

- NHỮNG CHỨNG NGHIỆM ĐẦU TIÊN
CỦA BAPAK
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- NHỮNG GIẢI ĐÁP CỦA BAPAK
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- CHƯƠNG TRÌNH ĐI VÒNG QUANH
THẾ-GIỚI NĂM 1970 CỦA BAPAK
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- DỰ ĐỊNH VỀ ĐẠI HỘI NGHỊ SUBUD
THẾ-GIỚI NĂM 1971
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- TIẾN-SĨ PRIO-HARTONO ĐI LOS-
ANGELÈS LÀM SỨ GIẢ ĐẦU TIÊN
CỦA SUBUD
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- BUỔI NÓI CHUYỆN LẦN THỨ NHẤT
TẠI BANDUNG CỦA BAPAK
(*MARDI-NING-SIH dịch*)
- THƠ : LỜI CẦU NGUYỆN ĐẦU NĂM
(của ĐẠO HỮU TỎ-NGUYỄN)
- SUSILA-BUDHI-DHARMA
(*VŨ-HUY MINH-CHÂU dịch*)
- TIN TỨC

XUÂN
1970

Đặc-san của Hội **SUBUD VIỆT-NAM**
(dành riêng cho Hội viên)

SUBUD

1970

Huân Canh-Tuất

Cung chúc Tết Xuân

*Ban Quản-Trị và ban Phụ-Tá, Kính
chúc toàn thể anh chị em Subud một
năm mới thanh bình, hạnh-phúc -- Cầu
xin Thiên-Liêng Toàn-Nhũn ban ân
bộ cho quý anh chị em được tăng
tiên trên đường tu tập.*

Chương trình đi vòng quanh thế giới năm 1970 của Bapak

24-6-70	: Tích-Lan
28-6-70	: Ấn Độ
3-7	: Anh-Quốc
12-7	: Ba-Lê
17-7	: Hòa Lan
22-7	: Thụy Sĩ
26-7	: Úc Đại Lợi
30-7	: Nhật-nhĩ-man
6-8	: Oslo
11-8	: Nũu-ưóc
16-8	: Hoa-Thịnh-Đôn
20-8	: Chicago
24-8	: Toronto
28 8	: Luân-Đôn
2-9	: Nam Ấn-Độ
8-9	: Perth
10-9	: Melbourne
13-9	: Sedney
16-9	: Djakarta.

Nhân dịp này, đề toàn thể anh, chị em hội viên sẽ có dịp đón tiếp Bapak, Ibu và đoàn tháp tùng và nhận được những lợi lạc về tâm linh nhiều hơn do sự hiện diện của Bapak và Ibu. Ban-quản-trị và Ban Phụ-tá có ý định mời Bapak qua thăm Chi Hội Subud của chúng ta, trước khi trở về Nam-Dương. Dự tính chi phí về mua vé máy bay và các phí tổn trong việc đón tiếp Bapak có thể sẽ lên tới 500.000\$00. Sự đón tiếp Bapak có thành tựu hay không là tùy thuộc ở Thánh-Ý Thiêng-Liêng, ở sự thành tâm lòng nhiệt thành và tinh thần trọng kỷ luật của quý anh chị. Xin toàn thể quý anh chị hội viên hưởng ứng nhiệt liệt vào sự đón tiếp này và cầu xin Thiêng-Liêng Toàn-Năng cho chúng ta được như nguyện.

M. N. S.

NHỮNG CHỨNG NGHIỆM ĐẦU TIÊN CỦA BAPAK

(*Dewazla Kedjiwaan, August 1969*)

MARDI - NING - SIH dịch

« Đây là câu chuyện về Latihan tâm linh của Subud hiện có như thế nào, một câu chuyện mà lẽ tất nhiên đã được thuật lại đó liên quan mật thiết tới chính Bapak, là người mà do Ân Huệ của Thiêng-Liêng, làm một ông dẫn cho Ân-Huệ của Thiêng-Liêng đề ban cho tất cả mọi người trưởng thành thuộc các chủng-tộc và tôn-giáo, thật thành tâm muốn tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh Subud ».

. . .

BUỔI NÓI CHUYỆN CỦA BAPAK MUHAMMAD SUBUH
NGÀY 9-6-1968 TẠI TJILANDAK, SAU KHI DU HÀNH
KHẮP THỀ-GIỚI VỀ.

Cầu xin đem lại sự bình-an và Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng và những phước lành của Ngài đến cùng quý vị.

Bapak xin tán thán và cảm tạ Thiêng-Liêng Toàn-Năng vì do Ân-Huệ của Ngài Bapak đã trở về tới xứ sở và hiện nay có mặt tại đây cùng quý vị. Thật hiển nhiên là trước khi Bapak trở về, các vị đã hơi lo ngại cho sự an toàn của Bapak vì tin chiếc máy bay Garuda rớt gần Bombay khiến có nhiều người thương vong.

Thưa quý vị, Bapak cảm thấy cần phải kể cho quý vị biết là thật quả các anh, chị em Subud ngoài-quốc đã khao khát mong đợi Bapak tới và ngoài sự ước mong được gặp Bapak, họ còn hy vọng được Bapak sẽ giải quyết các vấn đề đã gây ra sự bất đồng ý-kiến giữa các Phụ-tá và Hội-viên Hội-đồng quản-trị. May thay, do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, Bapak đã có thể chọn lựa và giải quyết các vấn đề một cách hài lòng.

Về hành trình của Bapak và đoàn tùy-tùng, nơi đến thăm đầu tiên là Phi-Luật-Tân. Bapak gặp một số hội-viên ở đó vì họ mới bắt đầu khai mở các hội viên. Tuy nhiên, Bapak cần phải nói một câu chuyện coi như điều đại-cương để giải thích cho những người nào chú ý đến Latihan, muốn biết Latihan tâm-linh của Subud thật sự là gì. Theo như tờ tường trình của các Phụ-tá ở đó, những người chú-ý tới sự gia-nập Subud hầu hết là phái nam và gần như không có phái nữ. Thật ra ở Á-Đông, tỉ dụ như Phi-Luật-Tân, Tân-gia-Ba và Nhật-Bản, số nữ hội viên thường rất ít, còn ở Nam-Dương số nữ hội viên cũng nhiều gần bằng nam hội-viên

Mặc dầu trên đường đi Lima, Bapak đã ở Phi-Luật-Tân hai ngày hai đêm rồi tiếp tục đi San-Francisco. Thật ra, vì Bapak không thể đi thẳng từ Phi-Luật-Tân tới Lima nên Bapak đã ở lại một đêm ở San-Francisco để chiều theo ước muốn của các hội viên Subud ở đó đang mong chờ và đón tiếp.

Ở San-Francisco, Bapak đã nhóm một buổi họp thường về buổi tối. Mặc dù thế, các hội-viên rất sung sướng. Buổi sáng, các hội-viên tháp-tùng Bapak và đoàn tùy-tùng tới phi-trường; sau khi mọi người chào tiễn biệt, Bapak đã rời San-Francisco đi Lima.

Nhiều hội-viên ở Lima ra đón Bapak và đoàn tùy-tùng, sau khi xong thủ tục về hành lý, mọi người lên xe hơi về nhà anh Antonio. Tối hôm đó có buổi họp và Bapak sắp đặt những buổi Latihan, làm trắc nghiệm và nói chuyện vào những tối sau.

Những hội-viên ở đó không có vẻ hoàn toàn sung sướng vì số hội viên đến không đủ, nhưng rồi họ không cảm thấy thế sau khi nghe Bapak giải thích là thật ra Latihan tâm-linh của Subud là một sự tiếp nhận và người ta không thể tin cậy vào một ý-chí mạnh mẽ nghiên cứu Latihan được. Latihan tâm-linh của Subud chỉ có thể tiếp nhận được với sự nhẫn-nại, thành-tâm và phục-tòng Thánh-Y Thêng-Liêng. Hơn thế, Bapak cũng kể cho họ câu chuyện về những chứng nghiệm của Bapak từ lâu lắm rồi, có lẽ cũng tốt để quý vị nghe câu chuyện Bapak kể cho các anh, chị em ở Lima.

Câu chuyện của Bapak như sau :

Trước kia Bapak không muốn nói về sự tiếp nhận của Bapak vì Bapak hãy còn cần có bằng chứng về cái mà Bapak đã tiếp nhận được. Đáng lẽ Bapak phải tin bất luận gì Bapak đã tiếp nhận được nhưng dẫu sao Bapak vẫn còn nghi ngờ trước khi trông thấy bằng chứng

Theo sự tiếp nhận của Bapak vào năm 1932 là sau này sẽ có cuộc đệ nhị thế-chiến và cuối thế chiến này Nam-Dương sẽ trở nên một nước tự-do, rồi Bapak sẽ phải chu du khắp thế giới để đem cái mà Bapak đã tiếp nhận được, nghĩa là Latihan tâm linh này cho những người muốn theo đường lối của Latihan tâm-linh.

Lúc đó, Bapak hãy còn làm việc như một công chức cho thị-xã Semarang. Khi Bapak tiếp nhận được là Bapak sẽ chu du khắp thế giới, Bapak cảm thấy khó mà thực-hiện được vì lúc đó Bapak chỉ là một người làm công tầm thường và không có tiền bạc, thật quả Bapak thấy không thể hoàn thành được sự việc này. Bapak cảm thấy ngay cả sự đi trong nước cũng không thể được, đừng nói đến sự chu du khắp thế giới. Vì thế Bapak giữ kín sự này trong khi đợi xem những trường hợp nào có thể xảy ra mà sẽ chứng minh được sự thật về điều Bapak đã tiếp nhận được.

Tháng 3 năm 1933, Bapak xin nghỉ làm việc ở thị xã nói trên Bapak cũng bỏ những công việc làm phụ với những công ty tư nhân mặc dầu lợi tức về những công việc làm này của Bapak không phải

là nhỏ. Khi Bapak nghỉ việc theo sự phán đoán bên ngoài Bapak là thất nghiệp nhưng đó là Thánh-Ý Thiêng-Liêng Bapak phải tiếp nhận Latihan tâm linh một cách liên tục. Vì thế, vào hồi đó và từ đó trở đi Bapak chỉ chú ý tới các anh em muốn theo latihan tâm.linh như Bapak đã theo. Về thực phẩm, y-phục mà Bapak cần cho đời sống ở thế gian này, do Ân Huệ của Thiêng-Liêng, Bapak đã có thể vừa đúng xoay trở được.

Do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn Năng, Bapak và gia đình đã có thể sống trong tình trạng như thế đến năm 1945, nghĩa là khi đệ nhị thế chiến chấm dứt và Nam-Dương trở thành một nước tự do.

Năm 1945 Bapak và gia đình dọn về Jogjakarta, nơi Bapak làm chánh-sự-vụ ban tài chánh trong Y-tế quân đoàn của Chính-phủ và mỗi tối thứ năm, thứ bảy Bapak khai mở các anh em muốn theo Latihan tâm-linh. Đầu năm 1948 Bapak xin từ chức vì Bapak cảm thấy làm việc như một quân nhân không phù hợp với djiwa (linh hồn) Bapak, rồi Bapak thành lập một sở thầu khoán công tác có các huynh đệ chuyên môn trong lãnh này phụ giúp và cũng là người đã tiếp nhận được Latihan tâm linh, Bapak muốn kể ra đây là khi Bapak ở Jogjakarta và làm việc ở đây, Bapak thường chờ cơ-hội để tìm cách đi ngoại quốc, vì Bapak đã được mệnh lệnh để đi khi Bapak còn ở Semarang năm 1933. Quả thật tất cả những điều tiên tri mà Bapak nhận được đều chứng minh là đúng, nhưng Bapak vẫn chưa nhận được bằng chứng sự thật về điều tiên tri là sau đệ nhị thế chiến và sau sự giải phóng của xứ Nam-Dương, Bapak sẽ cần phải đi ngoại quốc để trao truyền Latihan tâm - linh. Dù thế, Bapak tin chắc là Bapak sẽ làm công việc này và đó chỉ là vấn đề đợi thời gian thuận tiện nhất mà thôi.

Đầu năm 1954 Bapak cảm thấy Bapak phải dọn về Djakarta, lập tức Bapak dọn về đó ngay. Ở Djakarta, Bapak và gia đình ở Kebajoran baru (một ngoại-ô ở Djakarta) nhưng chẳng bao lâu

Bapak lại dọn về Djalan Djawa (một phố ở Djakarta) chỉ sau khi dọn về Djakarta thì thời gian mong đợi thật quả mới tới nghĩa là thời gian khi Bapak thực sự có thể đi ngoại quốc và khai mở, và hướng dẫn những người muốn theo Latihan tâm linh. Bapak đi ngoại quốc nhiều lần với thành quả là Latihan tâm linh của Subud lan rộng và được nhiều anh chị em thuộc mọi chủng tộc, mọi quốc gia, mọi tôn giáo theo.

Thưa quý vị, đây là bằng chứng về cái mà Bapak đã tiếp nhận được từ lâu và vào lúc tiếp nhận Bapak cảm thấy đó là một sự việc không thể nào đạt được. Nay thì tất cả đã thành sự thật. Bapak cảm thấy cần phải kể cho quý vị nghe những gì Bapak đã tiếp nhận và chứng nghiệm được từ trước kia nhưng Bapak chỉ kể cho quý vị những gì cần thiết mà thôi.

Năm 1924 ngoài việc làm công chức ở thị xã Semarang, Bapak học kế toán ba tối trong một tuần lễ. Hối đó mỗi tối Bapak có thói quen đi ra ngoài tản bộ để cho trí óc được thanh thản sau khi đã tập trung hết ý chí vào công việc. Một đêm, sau khi đã tản bộ như thế, trên con đường về nhà đứng trước bệnh viện (gọi là Trung Tâm Burgerlijke Ziekenhuis) đang xây cất Bapak đã bị kích động bởi ánh sáng chói lòa. Tức tởi Bapak nhìn lên và ánh sáng ấy trông giống như mặt trời đang rơi vào người Bapak. Bapak thấy toàn thân rung động rất mạnh và ngực Bapak thì run rẩy, Bapak vội vã trở về nhà vì Bapak cho là mình bị một cơn đau tim khiến có thể làm cho chết được. Khi về tới nhà Bapak gõ cửa thì mẫu-thân Bapak chạy vội ra mở. Rõ ràng là bà nhận thấy sự gì đã xảy đến cho Bapak và bà hỏi : « Tại sao con tái mét như thế ? ». Bapak đáp : « Không sao ạ », và vội vàng đi vào phòng ngủ. Bapak nằm xuống giường, tự quy thuận Thiêng-Liêng Toàn-Năng và không hiểu sự gì sẽ xảy đến cho mình. Thật lạ lùng là lúc đó Bapak không chết mà Bapak lại trông thấy toàn thân Bapak tràn ngập ánh sáng. Bapak không hiểu thế nghĩa là gì và chỉ để mặc cho sự việc xảy ra.

Ánh sáng biến mất rồi Bapak đứng dậy nhưng không phải do tự ý Bapak, Bapak đã được thúc đẩy đề bước vào phòng mà thường ngày Bapak vẫn cầu nguyện. Khi ở trong phòng Bapak lại được thúc đẩy đề đọc kinh Solat (Kinh Hồi-Giáo). Bapak đọc đúng hai đoạn và khi đọc kinh Solat xong, Bapak trở về phòng ngủ, ngồi xuống và hoàn toàn thấy bình thường. Tất nhiên Bapak cảm thấy sự gì bất thường đã xảy đến cho mình, vì từ trước đến giờ Bapak chưa từng cảm thấy như thế, nhưng Bapak thấy hoàn toàn bình tĩnh và ý thức được trong cảm xúc, Bapak không lo sợ hay băn khoăn chút nào, trái lại Bapak thấy thật sự quy thuận Sức-mạnh của Thiêng-Liêng Toàn Năng.

Từ hôm đó, mỗi tối sự này đã đến với Bapak, nhưng luôn luôn thay đổi trong bản chất của nó. Một tối, khi Bapak đang đứng trong phòng để tiếp nhận Latihan tâm linh như thường lệ thì căn phòng trông giống như ở ngoài trời, gia đình Bapak trông thấy đang trước mặt một đại dương rộng lớn, giữa Bapak và bờ đại dương có một cái đập khổng lồ, ngay trước mặt Bapak lại trông thấy một đường dẫn thủy nhập biển có khóa. Lúc đó Bapak giật: mình tự hỏi: Thế này nghĩa là gì? Rồi Bapak cảm thấy bị đẩy lên phía trước đồng thời miệng Bapak há ra và khóa cửa cũng mở ra, lập tức nước biển chảy vào miệng Bapak. Trong một khoảnh khắc, bằng một chớp mắt, Bapak thấy đầy nước đến ợ lên, thật quá đúng là nước biển. Kỳ dị thay! đại dương lúc trước trông đầy nước và rất rộng lớn thì đã trông không trong nháy mắt. Cảnh đó biến đi và Bapak thấy mình trở vào phòng mà thường tiếp nhận Latihan tâm linh. Sau chứng nghiệm lạ lùng này Bapak vẫn cảm thấy cần phải tiếp nhận và thực hành Latihan, mà hiện nay gọi là Latihan tâm linh; trong Latihan đó Bapak đã tiếp nhận được các chứng nghiệm khác nhau. Tuy nhiên Bapak thấy không cần kể cho quý vị tất cả mọi sự và Bapak chỉ kể những gì Bapak cảm thấy cần thiết mà thôi.

Lần khác, khi Bapak đang tiếp nhận và thực hành Latihan như thường lệ thì đột nhiên Bapak thấy như không còn ở trong phòng nữa, Bapak trông thấy trước mặt một người tiến về phía Bapak.

Người này ăn mặc y phục giống thời cò, nghĩa là mặc áo, đội khăn và tay cầm một cái lao. Lúc đó, Bapak cảm thấy bình tĩnh và quy thuận Sức-Mạnh của Thiêng-Liêng Toàn-năng, như thế Bapak không đề ý tới người kia sắp có hành động gì với Bapak.

Người đó ra lệnh cho Bapak mở áo pyjama Bapak đang mặc khi Bapak mở áo ra, lập tức người đó đâm cái lao vào ngực Bapak. Bapak cảm thấy lao đâm rất đau nhưng Bapak không thể nào tránh được hay ngay cả kêu thét lên. Khi cái lao rút ra ngoài thì Bapak trông thấy một cục máu to bằng bao diêm ở đầu mũi lao. Người đó ném cục máu ra xa và lấy một vật gì ở trong túi áo ra. Bapak trông thấy ở tay người đó cầm một vật gì sáng chói lóng lánh to bằng quả trứng vịt. Người đó vội vàng đem vật đó vào lỗ thủng ở ngực Bapak, sau khi đóng kín lỗ đó người ấy biến đi ngay. Người ấy vừa biến khỏi thì ngực Bapak trong sáng, rộng lớn và nội cảm Bapak rất là linh nhạy, thanh khiết, bình tĩnh và đức tin của Bapak vào sự hiện hữu Sức-Mạnh của Thiêng-Liêng Toàn-Năng trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhiều tháng sau vào một buổi tối, khi cầu nguyện xong, Bapak ngồi đọc dhikr « laillahaillala laillabaiillala » thì một quyển sách cỡ bằng quyển bản đồ thế giới rơi vào lòng Bapak. Bapak sờ vào quyển sách thấy đúng thật là một quyển sách. Bapak mở bìa sách ra và nhìn vào trang thứ nhất thấy có hình ảnh của một người nam đội khăn, mặc áo, ở dưới bức ảnh có chữ viết bằng tiếng Ả-Rập. Bapak thấy khó mà đọc được những giòng chữ ấy thì đồng thời giòng chữ ấy biến thành chữ La-tinh và Bapak có thể đọc được rõ ràng là : « Tiên Tri Muhammad Sứ-Giả của Thiêng-Liêng ». Thật kỳ lạ khi Bapak đọc tên ấy lên thì thấy bức ảnh mỉm cười và gật đầu với Bapak. Bapak hiểu đó là hình ảnh của Đức Tiên-Tri Muhammad S.A.W (1).

---

(1) S.A.W nghĩa là Salla'llahu alaihi wasallama
(Xin Thiêng-Liêng ban phước lành và bình an cho họ)

Bapak vội lật sang trang hai thì thấy bức ảnh có những hình người nam và nữ. Thoạt đầu trông giống như một bức ảnh nhưng rồi những người trong bức ảnh bắt đầu chuyển động. Họ ngồi xuống, tất cả cùng nhau tán thán Thiêng Liêng và cầu xin tha thứ. Những người trong bức ảnh trông không phải là người cùng một chủng tộc nhưng rõ ràng những người này thuộc mọi quốc gia và mọi chủng tộc vì sự khác biệt về màu da của họ.

Bapak vội mở qua trang bên thì trang này có hình ảnh của những người khác cũng thuộc mọi sắc dân tộc. Những người trong bức ảnh này trông còn sống cả, người thì khóc, người thì cười, người thì kêu xin tha thứ cho tội lỗi của họ. Bapak gặp quyển sách và nắm chặt lấy. Nhưng quyển sách biến khỏi lòng Bapak và chui vào ngực Bapak. Bapak cảm thấy dường như ngực bị chứa đầy vật gì, nhưng vật đó cũng biến đi ngay rồi ngực Bapak thây nhẹ nhàng như lúc trước.

Íc lâu sau, một buổi tối, khi Bapak đang ngồi đọc đi đọc lại « la illahillalla » thì một quyển sách cựa lại rơi vào lòng Bapak, lần này quyển sách dày như quyển tự-vị Van-Dalen. Bapak vội mở ra thì chỉ có những trang giấy trắng. Bapak hoàn toàn thất vọng ; tại sao quyển-sách dày như thế mà không có một chữ nào ? Đột nhiên Bapak trông thấy trên trang đầu tiên những chữ Nam-Dương có nghĩa là : « Trên những trang sách này sẽ viết về mọi cái mà con muốn biết ». Lẽ tất nhiên Bapak hỏi ngay về mọi sự và những gì mà Bapak hỏi đều được giải đáp trên những trang sách này. Hơn thế Bapak được phán cho biết là quyển sách này sẽ biến đi ngay và chui vào xác thân Bapak. Quả thật quyển sách biến khỏi lòng Bapak ngay lập tức.

Bapak kể câu chuyện này cho các hội viên Subud ở Lima để họ biết về lịch sử của Latihan tâm linh mà sau chúng ta gọi là Latihan tâm linh của Subud.

Tựa quý vị, quả thật một sự việc quan trọng phải có một lịch sử — Sự quan trọng lại còn trọng đại hơn đối với sự phát sinh của Latihan tâm linh Subud đã làm cho con người có thể tiếp nhận được sự thanh lọc về nội cảm họ và sự cải thiện về djiwa (linh hồn) họ đề tiến tới sự toàn thiện, toàn mỹ đúng theo Thánh-Ý của Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Sự việc đó chắc-chắn có một lịch sử.

Về nguyên do tại sao Bapak đã là người đi tiên khu trong phạm vi Latihan tâm linh Subud, chính Bapak cũng không biết giải đáp ra sao, chỉ có Thiêng-Liêng Toàn-Năng biết mà thôi, Ngài biết toàn thể hết mọi sự việc.

Tuy nhiên, nếu có một sự liên quan giữa sự việc này với Bapak thì Bapak có thể nói là sự việc ấy đã xảy ra đến nỗi Bapak đã sanh vào cùng ngày, cùng tháng và cùng năm với Đức Tiên Tri Muhammad S.A.W. Bapak sanh hạ vào lúc Bình Minh. Ngay sau khi sanh hạ Bapak thì 40 phút sáng thần công đã nở để đánh dấu sự khởi đầu ngày hội Grebeg-Sekatan vì người ta nói ngày Grebeg Sekatan là thời gian đã được xác định như là sinh nhật của Tiên tri Muhammad S.A.W. Nghĩa là trong tháng Maulud, năm Dhal (theo niên lịch Hồi-giáo).

Theo tháng, năm của niên lịch Cơ-Đốc-Giáo, Bapak sinh vào ngày 22 tháng 6 năm 1901 ở Kedungjatil xứ Grobogan trong vùng Semarang. Ông của Bapak đặt tên cho là Soekarno, nhưng với tên đó Bapak thường đau ốm luôn vì thế nên tên của Bapak được đổi lại là Muhammad Subuh để phù hợp với khi sanh Bapak vào buổi Subuh (Bình-Minh). Sau khi tên Bapak được đổi lại là Muhammad Subuh, Bapak luôn luôn mạnh khỏe và ít khi đau ốm.

Nay lại nói về câu chuyện Bapak kể trước kia là sau khi Bapak tiếp nhận được quyền sách lớn bằng quyền tự-vị trong khi đọc Ahkir « laillahaillalla... » thì mỗi tối Bapak làm Latihan thường tiếp nhận được nhiều loại chứng nghiệm, Bapak thấy không cần kể cho quý vị nghe những chứng nghiệm Bapak tiếp nhận được sau khi Bapak

được ban cho quyền sách vì sợ mất nhiều thời giờ. Tuy nhiên Bapak cảm thấy cần kê cho quý vị là trong năm 1932 — Tính theo ngày giờ của người Hồi-giáo — Bapak được 32 tuổi, một tối vào khoảng 9^h,30 (có lẽ vào ngày 22-6-1932), xác thân Bapak thấy yếu, tư tưởng, tâm trí trở nên trống không, cách hô hấp của Bapak cũng dị thường và Bapak cảm thấy lạnh và rất nhỏ bé dường như linh hồn Bapak muốn bay đi, rời khỏi xác thân Bapak. Đột nhiên Bapak ý thức được là thời gian đã tới khi mà Thiêng-liêng gọi Bapak đi như đã ghi trong những trang sách đây Bapak đã tiếp nhận trước kia. Lập tức Bapak chuẩn bị đề quy thuận Sức-Mạnh của Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Nhưng trước hết Bapak đũa hờn các con đang ngủ.

Rồi Bapak cảm thấy xác thân Bapak từ rốn trở lên bị đẩy về hướng Bắc và từ rốn trở xuống bị đẩy về hướng Nam. Đồng thời đầu và chân Bapak thấy lạnh. Bapak ý thức thấy cảm giác lạnh ở trong đầu giống ở Bắc-cực và cảm giác lạnh ở chân giống như ở Nam-cực. Rồi Bapak cảm thấy ngực mở rộng ra chung quanh Bapak thành một hình thềm tròn. Sau đó Bapak cảm thấy những cử động và một lúc sau Bapak thấy đã thoát ly khỏi mọi thứ, nghĩa là trái đất nơi mà Bapak cư ngụ và Bapak cảm thấy mình đi qua không gian với một tốc độ khôn xiết lừng được.

Trong cuộc hành trình như thế Bapak không ngớt đọc « Allah-Hu-Akbar, Allah Hu-Akbar, Allah Hu.Akbar » với sự ý thức hoàn toàn, rõ ràng và một nội cảm linh động trong suốt thời gian ấy; tỉ dụ Bapak cảm thấy không khí đi qua và thấm nhập vào Bapak. Nói tóm lại, do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, nếu Bapak có thể nói như thế, trong cuộc hành trình này Bapak đã biết và nhìn thấy tất cả mọi sự ở ngoài tầm kiến thức của con người. Bapak thấy không cần kê ra đây tất cả mọi cái Bapak đã chứng nghiệm trong cuộc hành trình này, vì bất cứ ai nghe câu chuyện có thể cho là một sự tưởng tượng.

Tuy nhiên điều mà Bapak thấy cần kể cho quý vị là khi Bapak đi trở về, bỗng nhiên Bapak thấy trời tối. Bapak biết là lúc đó Bapak đã đi vào khu vực trái đất. Cuộc hành trình của Bapak tiếp tục nhưng từ lúc đó chậm hơn nhiều. Lạ lùng thay khi Bapak muốn đi nhanh thì nhanh, khi muốn đi chậm thì chậm ; từ đó Bapak đi trở về trái đất một cách chậm rãi rồi Bapak trông thấy và cảm thấy hình thể Bapak toàn vẹn và bình thường y như trước khi khởi cuộc hành trình.

Bapak ngừng lại cách xa trái đất ước chừng 5 cây số vì Bapak muốn biết trái đất Bapak đang tiến lại gần như thế nào. Lập tức Bapak có một cảm xúc lạ thường vì những gì mà có thể trông thấy được ở dưới thấp kia giống như những vì sao có màu sắc và ánh sáng chiếu ra không phải là những vì sao trên trời nhưng là ánh sáng đèn điện chung quanh thành phố Semarang. Bapak đi nữa và đi xuống chậm chậm tới khi dừng trên cầu nhà Bapak. Bapak ngạc nhiên không làm thế nào để vào được vì với xác thân thô dầy, thường thì khó mà vào được một nơi không có lối ra vào. Khi Bapak đang ngạc nhiên như thế thì bỗng Bapak đi vào rất là dễ dàng và đứng ở trong phòng mà Bapak thường làm Latihan. Bapak nhìn lên đồng hồ treo trên tường thì đồng hồ chỉ 4 giờ 25. Bapak đi lại giường trông thấy xác thân Bapak ở đấy trong trạng thái của một người đang ngủ. Bapak sững sốt thấy ở giữa trán một ánh sáng rực rỡ, chói lòa, sáng chói như sao mai, rồi Bapak mở mắt, lại gần xác thân Bapak đang nằm trên giường và hôn xác thân ấy. Sau đó mắt Bapak mở ra và tri giác của Bapak hoàn-toàn trở lại như một người thường. Bapak muốn đứng dậy ngay tức khắc nhưng không được vì xác thân Bapak hãy còn rất lạnh ; một, hai phút sau Bapak đứng dậy được và đi lại chỗ treo đồng hồ. Lúc đó đồng hồ chỉ đúng 4 giờ 30 và kỳ dị thay gian phòng đầy hương thơm ngát, rồi Bapak đọc kinh buổi sớm mai. Khi đọc kinh xong Bapak đọc dhikir. Mẫu thân Bapak nghe thầy Bapak đã dậy và sau khi đọc

kính buổi sáng bà vào thăm Bapak. Bà sẽ nói : « Mẹ có thể kể cho con một chứng nghiệm mẹ nhận được đêm qua không ? » Bapak nói : « Vâng, xin mẹ cứ kể ». Bà nói : « Vào nửa đêm, mẹ thức giấc dậy, mẹ ngồi lên và lấy chân tìm dép vì mắt mẹ hãy còn nhắm chưa mở. Một lúc lâu chân mẹ không thấy dép, mẹ phải mở mắt ra mẹ rất sợ hãi khi mẹ thấy gian phòng hầu như hoàn toàn tràn ngập ánh sáng đèn điện, nhưng khi mẹ nhìn rõ thì thật ra ánh sáng không phải do đèn điện mà là ánh sáng của các vì sao chiếu trên vòm trời. Mẹ nhìn xuống và phía dưới mẹ là khoảng trống, lúc đó mẹ cảm thấy như mẹ ở trên không, thâu thề mẹ lạnh và mẹ rất sợ hãi, mẹ bỏ ý định tìm dép và vội vã nằm xuống đệm ngủ lại. Mẹ vừa dậy xong, sau khi tắm gội và đọc kính, mẹ cảm thấy đủ can đảm để lại con vì mẹ thấy con ở đây và tình trạng gian phòng không còn giống như đêm qua nữa ».

Đây là câu chuyện mẫu thân Bapak kể cho Bapak. Chứng nghiệm của mẫu thân Bapak coi như là một bằng chứng về bà chứng nhận những gì đã xảy ra cho Bapak trong đêm đó.

Bapak kể câu chuyện trên cho các hội viên ở Lima, Columbia, Mexico, Canada và các quốc gia Bapak tới thăm. Hình như khi nghe câu chuyện này họ cảm thấy xác tín hơn và cảm thấy Latihan tâm-linh Subud quả thật là một sự tập luyện mà đó là một ân tứ do Thiêng-Liêng Toàn Năng ban cho những người thật quả có lòng trung tín vào sự Cao-Cả của Ngài và thật quả nhẫn nại, phục tùng thành-tâm trong sự quy thuận theo ý-muốn của Ngài.

Câu chuyện này khiến cho các Phụ-tá và các hội-viên trong Ban quản-trị của trung tâm các quốc gia đã gây gỗ lẫn nhau, mỗi người tự cho là hoàn toàn đúng, trong cách thi hành trách nhiệm của họ, có thể sắp xếp mọi sự việc cho tốt đẹp, và lại họ cũng có thể cảm thấy cần có sự hòa hợp, sự cảm mến, kính trọng lẫn nhau và sự giúp đỡ lẫn nhau.

Bapak mong rằng đối với các anh, chị em ở đây thì cũng như thế.

Nếu quý vị hỏi tại sao Bapak chỉ nói về những sự việc liên quan tới Latihan tâm-linh và những chứng nghiệm đầu tiên của Bapak trong Latihan tâm linh là vì trước hết Bapak muốn có bằng chứng sự thật về những lời tiên tri mà Bapak đã nhận được từ trước kia ; giờ đây những chỉ dẫn Bapak tiếp nhận được đã thành sự thật và hiện nay Bapak du hành ngoại quốc, hơn thế, Bapak đã đi vòng quanh thế giới, thăm các quốc gia có nhiều huynh đệ đang theo tập Latihan tâm linh của Subud, nên Bapak cảm thấy có thể nói về những chứng nghiệm này.

Khi những lời tiên tri Bapak nhận được đầu tiên đã chứng tỏ sự thật thì Bapak nhớ tới quyền sách giống quyền bản đồ thế giới có hình ảnh những người thuộc mọi chủng tộc đã hòa trộn với nhau làm các cử động và phát ra đủ loại âm thanh, người thì cười, người thì khóc, người thì nói ri rầm. Thật hiển nhiên quyền sách này đã tiên tri là sau này Bapak sẽ gặp những người thuộc mọi quốc gia, mọi chủng-tộc, mọi tôn giáo và những người này sẽ thực sự theo đường lối của Latihan tâm linh Subud và nay :õ ràng sự tiếp nhận của Bapak là đúng thật.

Đây là câu chuyện về Latihan tâm linh của Subud hiện có như thế nào, một câu chuyện mà lẽ tất nhiên đã được thuật lại có liên quan mật thiết tới chính Bapak là người mà do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng muốn làm một ống dẫn cho Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, đề ban cho tất cả mọi người trưởng thành thuộc các chủng tộc và tôn giáo thật thành tâm muốn tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm.linh Subud.

Mardi ning-Sih dịch.

NHỮNG GIẢI ĐÁP CỦA BAPAK

THƯ VÀ NHỮNG ĐOẠN TRÍCH TRONG THƯ

Mardi-ning-Sih dịch

VẬN XẤU LÀ DO CÁCH CƯ XỬ SAI NHẦM MÀ RA

Gửi cho một hội viên ở Canada.

THẬT hiển nhiên là tình trạng hôn nhân của con thật quả là một sự bất hạnh. Sự này hoàn toàn là lỗi của chính con. Tại sao con lại mang thai trước khi kết hôn để kết cục con phải bất buộc kết hôn như là thành quả về cách cư xử sai lầm của con.

Hiện nay vì lỗi lầm đó, con đang chứng nghiệm một sự không may nghĩa là đời sống với chồng con đã không hoàn toàn hòa hợp. Vậy nay phải giải quyết như thế nào, giờ thì lỗi lầm của con đã đi quá xa. Con phải nhận chịu trong sự việc này nhưng con phải nhìn nhận cách cư xử sai lầm của con và con hãy có can đảm để nhận lấy trách nhiệm trong khi đối phó với mọi sự có thể xảy ra.

May thay, hiện nay trong khi chứng nghiệm cách sống này của con, con đã có thể hoặc nhiều hay ít tiếp nhận được và làm

Latihan tâm linh Subud mà thật quả là sự dẫn dắt do Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-Nhất ; nếu mỗi lần con sắp làm Latihan tâm linh mà con thành tâm quy-thuận mọi sự vào Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-Nhất với sự nhấn nại, tin cậy hoàn toàn ở Ngài thì con sẽ có thể tìm thấy con đường đúng cho con.

Thật ra có hai cách. Một là con có thể vấn hỏi sự hòa-hợp với chồng con để có thể sống với chồng con trong sự thương-yêu hoàn-toàn và cách khác là con có thể thu xếp một sự ly thân chính thức bằng cách là sẽ không gây những khó khăn cho cả đôi bên, để không ai sẽ bị thất vọng.

Đây là cách mà nếu con muốn có một giải quyết êm đẹp và đúng về vấn đề của con. Nhưng nếu con cưỡng bách mọi sự vì như con nói trong thư là con không thể chịu đựng được nữa thì Bapak để tùy ý con, vì quyết định về việc này là nằm trong tay con.

Do Bapak

DỤC VỌNG VỀ TÍNH GIAO

Gửi cho một hội viên ở Hoa-Kỳ

TRONG khi theo đường lối của Latihan tâm linh, thì chân bản chất của Latihan là theo sự hướng dẫn và điều dắt của Thiêng-Liêng Toàn-Năng ; Thật quả có những lúc cần cho một người tiếp nhận phải tránh xa khỏi dục vọng về tính giao.

Vì như đã được chứng nghiệm trong sự tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh, thì khi một người tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh, họ cũng cảm thấy sự thanh lọc diễn tiến trong nội cảm mà từ lâu nội cảm đã tràn đầy với nafsu (dục vọng) và bị những sức mạnh hạ đẳng xử dụng như là các khí cụ,

Khi sự thanh lọc này diễn tiến thì dục vọng quá đáng muốn tính giao có thể giảm đi hay ngay cả dường như hoàn toàn không có dục vọng đó. Sự này là cần thiết để khi người đàn ông giao hợp với người vợ không còn bị ảnh hưởng bởi dục vọng, như người đàn ông hành động như thể là do sự thúc tỉnh của nội cảm đã bị thúc đẩy bởi (djwa) nội lực của họ.

Vì thế con không nên cảm thấy lo ngại vì cái vực thăm giữa hai con, nhưng con phải cảm tạ Sức-Mạnh của Thiêng Liêng Toàn-Năng là cả hai con đã giữ khỏi sự tính giao chỉ do dục vọng mà thôi.

Thường thì sự này không tiếp tục một cách vô hạn định. Sau này khi tiến trình thanh lọc mà con tiếp nhận được đã kết liễu thì tình yêu thương sẽ lại phát động giữa con và chồng con.

Do Bapak

NÓI VỀ SỨC KHỎE

Gửi cho một hội viên ở Ceylon

Con nên tiếp tục lần lần làm Latihan tâm linh vì Latihan tâm linh thật ra là sự điều dắt và hướng dẫn cho con do Sức Mạnh của Thiêng-Liêng Toàn - Năng kèm theo sự thanh lọc và sự cải thiện bản ngã của con.

Con không nên vội vã làm việc nặng nhọc vì hiện nay tâm con và tất cả ngũ quan của con cần phải nghỉ ngơi.

Về chứng nghiệm con kể thì đó chỉ là một hình ảnh do sự tưởng tượng của con, vì con rất muốn cho bệnh con khỏi càng nhanh càng hay.

Bapak mong rằng những sự tưởng tượng này và những ý tưởng của con sẽ thành sự thật. Hơn nữa Bapak cầu xin do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng con có thể trở nên khỏe mạnh như trước kia.

Do Bapak

Mardi-ning-Sih dịch

DỰ ĐỊNH VỀ ĐẠI HỘI NGHỊ THẾ-GIỚI NĂM 1971 I.S.C.C 5-12-69.

Thật rõ ràng nguyện vọng của Bapak là đệ tứ hội nghị Subud thế giới sẽ nhóm tại Tjilandak. Như đã tường thuật trong các số báo « Tin Tức SUBUD Thế giới » mới đây, thì điều này có nghĩa là công việc xây cất ở Tjilandak là công việc quan trọng vô cùng. Sau khi hoàn thành sáu căn nhà khách mới và dựng những máy phát điện mới, và Thiêng-Liêng muốn, thì công việc sẽ khởi làm phòng Latihan mới.

I.S.C.C. phòng chừng có thể có 500 khách ngoại quốc đến dự Hội Nghị và có thể có từ 300 đến 500 khách ở Nam-Dương kể cả người cư ngụ tại Tjilandak. Sự tiện nghi thường xuyên sẽ thiếu sót đề chứa một số rất đông người như thế, nhưng Ủy-Ban đã dự tính đề các hội viên trẻ tuổi hơn ở trong những kiến trúc kiểu phòng ngủ tạm thời.

Trong một thông tư gần đây gửi cho Ủy Ban Cố Vấn Subud Quốc-tế, chúng tôi xin Ủy Ban chuẩn nhận cho số ước lượng hội viên ở các nước dự tính tới. Như thế, nếu quý vị đã dự tính rõ ràng đề đi rồi thì xin báo cho các cố vấn trực tiếp hay Ủy Ban quốc gia của quý vị vì sự này sẽ giúp chúng ta rất nhiều với dự liệu trước.

Số các đại biểu chính thức dự Hội-Nghị sẽ hạn định chính xác cho các hội viên đã được đặc biệt lựa chọn và thuyết trình như những phát ngôn viên cho quốc gia họ. Số quan sát viên sẽ chỉ hạn định theo với sự tiện nghi sẵn có.

Các hội viên đã dự những hội nghị trước sẽ nhớ rằng công việc bên lề Hội-Nghị, mặc dầu quan trọng, chắc chắn không phải là khía cạnh tối quan trọng — và như thế mong rằng càng nhiều người càng hay sẽ có thể thích hợp tới để dự vào các buổi Latiban, trải nghiệm và nghe những buổi nói chuyện của Bapak

Sự ghi tên trước sẽ do các Ủy-Ban Quốc-Gia hay các nhóm (nơi nào không có Ủy-Ban Quốc-Gia) nhưng các hội viên biệt lập có thể nhờ I.S.C.C. ghi.

Vì rất có thể số hội viên muốn tới dự Hội Nghị nhiều hơn chỗ dự liệu, sự ghi tên của mỗi quốc gia sẽ lấy điều « ai đến trước thì được trước » làm căn bản. Nếu bất thường có những số rất đông hội viên ở các quốc gia đặc biệt tỉ dụ như U. S. A (Mỹ) và U. K. (United Kingdom) muốn tới thì có thể là cần phải quyết định một số người cho các quốc gia đó để số tối đa đại diện của các quốc gia sẽ có ít hội viên hơn.

Đề xuất tiền vào tất cả các sự sắp đặt bổ xung cần thiết, tiền sở phí về Hội Nghị sẽ là : \$ 150 (150 đô-la hay 62 Anh kim) trả trước làm hai kỳ. Một kỳ trả trước 75 đô-la, sẽ trả chậm nhất là mùng 1 tháng 6 năm 1970. Kỳ đóng lần thứ hai sẽ trả vào thời hạn báo sau. Tiền sở phí về Hội-Nghị sẽ gồm có ăn và ở trong thời gian Hội-Nghị mà có lẽ lâu chừng một tuần lễ. Các hội viên có thể nếu muốn ở lại Tjilandak thêm hai tuần lễ nữa không phải trả thêm tiền phí khác. Tuy nhiên những hội viên muốn ở lại lâu hơn ba-tuần lễ trước hết phải được phép của Bapak, và nếu được ở lại thì phải trả thêm về những ngày còn lưu trú tại Tjilandak

Các số tiền đóng trước phải cho Ủy-Ban Quốc-Gia, rồi Ủy-Ban sẽ gửi tiền cùng với danh sách hội viên và thời gian cuộc thăm viếng cho I.S.C.C. Số tiền đóng trước sẽ không trả lại vì số tiền đã được sử-dụng vào những xây cất và sắp đặt cần cho Hội-Nghị. Nếu mất số tiền đóng trước và gây khó khăn cho bất cứ hội viên nào thì Ủy Ban Quốc Gia hay nhóm có thể chuyển số tiền đóng trước của họ cho một hội viên khác ở cùng quốc

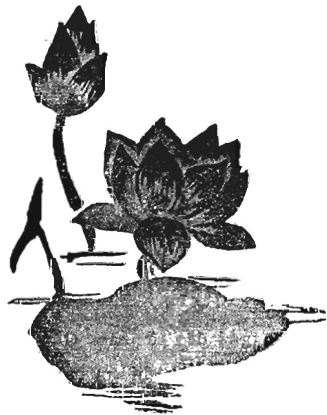
gia và phải báo cho I.S.C.C biết về sự thay đổi. Sự tổ chức một Hội-Nghị ở Tjilandak hoàn toàn khác biệt với sự xử dụng một khách sạn hay một trung tâm Hội Nghị và thật là cần cho I.S.C.C. để nhấn mạnh về diềm ghi tên và trả tiền cho đúng thời hạn. Chúng tôi yêu cầu các hội viên hãy dự liệu kỹ càng trước để tránh sự thất vọng.

Các Hội Nghị trước đã họp ở Coombe-Springs (Luân Đôn) năm 1959, ở Briarcliff (Nữu-Uớc) năm 1963 và ở Yomuriland (Đông-kinh) năm 1967. Mỗi hội nghị đã là một sự việc quan trọng về nội-tại cũng như là sự đánh dấu một giai đoạn trong sự phát triển về tổ-chức Huỳnh Đệ của Chúng ta ở khắp nơi trên thế-giới. Chúng tôi hy vọng và ước mong rằng Hội Nghị năm 1971 sẽ có một đặc tính giống như thế.

Mardi-Ning-Sih dịch

Trích Subud World News. Nov 69

Nhưng anh, chị hội viên nào muốn đi dự đệ tứ Đại Hội Nghị Thế Giới SUBUD ở Tjilandak, xin chuẩn bị từ bây giờ và ghi tên, đóng tiền cho kịp thời hạn đã dự định. Xin ghi tên nơi các bạn Rooman Marti và Mardi-Ning-Sih (cố vấn Ủy-Ban Subud Quốc-Tế).

Lời cầu Nguyên đầu năm (1)

Kính dâng :

Hoàng-Thiên Thượng-Đế
và thân tặng :

Đạo-hữu phụ-tá Đại Hiền (2)
đã cần khai Linh - Khiếu
cho tôi tiếp thụ Thiên-Năng.

Đạo - hữu huynh trưởng
Cừ (3) Khỏi đá tiền dẫn
tôi vào bới Subud.

Duy :

*Lệnh-tiết Thượng-Nguyên Quý-Mão,
Nén hương lòng dâng cáo Hoàng-Thiên.
Khấu đầu bái tạ Ông Trên,
Đã từng che chở phận hèn trước sau.*

*Tưởng nghiệp học mở đầu « Tam Tự »,
Rời ê a đôi chữ mà chơi ;
Hay đâu Trời cũng chiều người.
Cũng khoa, cũng hoạn, cho đời biết ta.*

-
- (1) Bài này của Tô Nguyên gửi đến từ năm Quý Mão lời thơ chân thành,
tin tưởng nay xin đăng tải để anh chị em đồng thường thức.
(2) Minh Châu
(3) Hesti.Sedyo-Utomo.

*Muôn khổ-hạnh mẹ cha cam thụ,
Khiến Hoàng-Thiên bất phụ khả-nhân,
Cho con biết đạo hiếu thân,
Biết câu ôn cố, minh tân, tùy thời.*

*Từ vịnh nước liên hồi biển loạn,
Xảy biết bao họa hoạn bên người :
Bom tung, đạn nổ tại bời,
Gươm thù, mác oán, gieo tai vạ đầy.*

*Đời hỗn loạn, thân này độc trị,
Hắn do lai Thiên ý tác thành ;
Tai qua nạn khỏi đã đành,
Lại còn hạnh ngộ rành rành phước duyên.*

*Kìa như việc đoàn-viên phụ-tử, (1),
Chín rơ mười còn nợ chiêm-bao.
Trời ơi ! Trời có xa nào !
Mà ai những tưởng Trời cao khôn dò !*

---

(1) Nguyên tôi đi cư vào Nam hồi 1955. Chỉ thoát được một mình. Vào đây lấy « bòn bê » làm anh em, và đã có điều kiện cứu giúp hàng ngàn gia đình về cả mọi mặt tinh-thần và vật-chất, mà tuyệt-nhiên không hề nghĩ đến ân huệ gì cả, cho đến lúc mình trở nên nghèo khổ lâm nguy cũng vậy. Đến 1958 tôi đang ôm vạ tử nhất sinh tưởng không thể nào thoát khỏi tay Tử-Thần, thời vừa được thằng con đầu từ Nghệ vượt tuyến vào cứu sống. Những người biết việc này không ai không lấy làm lạ.

Vì chỉ có Trời, đảng Thiêng-Liêng Cao Cả Độc-Nhất mới sắp đặt được mà thôi.

*Từ may gặp « chuyển đồ » Subud.
Đà cảm-thông thấu suốt Huyền-kinh.
Lòng bằng ngưỡng chiếu Thiên-Thanh,
Tương phù, tương ứng như hình bóng in.*

*Tâm mở rộng, hõn-nhiên hợp Đạo.
Tiếp Tinh-Linh cải tạo thân này.
Linh-Dài Để Ngự xưa rày,
Khai u, phát hiển, ngày ngày sinh huy*

*La-ti-han vô-vi diệu-pháp,
Nguyện nơi đây thâm-nhập đạo Trời.
Lạy Trời cho được như lời,
Tu hành đến bậc đạt thời Chí Nhân.*

Tố·Nguyên Nguyễn·Thọ·Dực
khẩu chiếm lúc 17g50 Chiều Rằm
Tháng Giêng Q.M. trước giờ Latihan.

Tiến-sĩ Prio-Hartono đi Los-Angeles làm sứ-giã đầu tiên của Subud

(*Cư-ơng t-zinh ở Gilandak của Wazinda
Vittachi 23 Septembe*)

Mardi-ning-sih dịch

Bapak và Ibu đã trở về Tjilandak hôm 17 tháng 9 sau cuộc hành trình 50 ngày đi qua Hạ-uy-di, Mỹ quốc La-tinh, Mễ-tây-co, California, Vancouver, Nhật-Bồn và Singapore. Trong suốt cuộc hành trình này, Bapak không có một tối nào nghỉ ngơi. Tối nào cũng là Latihan, nói chuyện và làm trắc-nghiệm.

Ngay ở Singapore, nơi mà chúng tôi cho rằng Bapak sẽ được thung dung vì là chặng cuối cùng trước khi trở về, thế mà Bapak đã cho chúng tôi một buổi nói chuyện ngay tối đầu (Bapak đến lúc 6 giờ.30 tối, sau một chuyến bay dài từ Tokyo). tối hôm sau làm Latihan và tối hôm sau nữa làm trắc nghiệm và nói chuyện. Ibu đã cau đảm tuyệt vời qua mọi hàng rào hát, múa ở Mỹ Quốc La-tinh và bay qua biển Thái-bình-dương hai lần

Theo tục lệ Bapak trở về Tjilandak thì toàn thể cộng đồng Subud đã quy tụ tại nhà Bapak để làm lễ chào mừng và cảm tạ được trở về an toàn. Rồi Bapak lại đề hai giờ đồng hồ ngồi với các hội viên trước khi rút lui thay y-phục và nghỉ ngơi.

Tối hôm sau là Bapak tới làm Latihan với các P.uy Tá và thức tới hơn một giờ khuya, nói hết chuyện này sang chuyện kia, nhưng đáng ghi nhớ về

cuộc hành trình của Bapak (không những nói đầy đủ về cuộc hành trình này mà cả nơi khác nữa, và làm trắc nghiệm với nhóm về sự nhạy cảm tiếp nhận Quyền-Năng của Thiêng-Liêng trong « hai sanubari » (tâm-nội).

Hôm chủ nhật 21 tháng 9 Bapak ban cho một buổi nói chuyện trọng đại có khoảng 300 hội viên ở Djakarta và vùng lân cận đến dự. Phần đầu là nói về cuộc hành trình trong đó Bapak nói cho chúng tôi biết những quan sát của Bapak về các hội viên Subud và những hoạt-động của họ ở Chile, Argentina, Peru, Brazil, Colombia, Venezuela, Surinam, Mexico, Los-Angeles, San-Francisco, Vancouver, Tokyo và Singapore. Phần thứ hai của buổi nói chuyện là đề giải thích về Latihan.

Trong buổi hội họp này Bapak tuyên bố sự quyết định của Bapak đề « đi một bước mới trong Subud » bằng sự đưa Tiến-sĩ Prio-Hartono qua Los-Angeles làm « vị sứ giả đầu tiên của Subud ». Tiến sĩ Prio-Hartono sẽ phải ở Los-Angeles, nhưng sẽ được « đồng ý tín phục » (như mọi người nói trong giới ngoại-giao) đối với toàn thể Mỹ Quốc, Mỹ-Quốc La-tinh, Mê-tây-co và Gia-nã-dại. Ông phải sửa soạn đi càng sớm càng hay vì là một « vấn đề khẩn cấp nào đó ». Ông cùng vợ là bà Rukmiwat và hai con nhỏ nhất sẽ đi Los Angeles vào khoảng mừng 10 tháng 10.

Bapak cười bảo ông Prio là đã có 10 con đem hai con theo sẽ không thúc đẩy mau lẹ đề lên tới số 15. Sự bổ nhiệm ông. Prio là trong một thời gian từ 2 đến 5 năm.

Bapak nói, Bapak cũng đã lưu tâm tới sự đưa một Phụ-Tá Nam-Dương khác qua Âu-Châu vào khoảng sang năm, nhưng Bapak chưa quyết định là ai.

Buổi nói chuyện lần thứ nhất tại Bandung của Bapak 22-5-65

Mardi-ning-sih dịch

Cầu xin đem sự bình an, lòng thương xót của Thiêng-Liêng và phúc lành của Ngài đến cùng quý vị. Bapak xin cảm tạ và tán thán sự hiện hữu của Thiêng-Liêng Toàn-năng vì do Ân-Huệ Ngài Bapak đã có thể đến với tất cả quý vị ở Bandung. Bapak cũng rất cảm tạ tất cả quý vị về sự ân cần sửa soạn đề Bapak tới đây và để nghe câu chuyện hay lời minh giải mà Bapak cần phải nói cùng quý vị. Có nhẽ câu chuyện và lời minh giải Bapak hiện cùng quý vị đây có thể làm hài lòng quý vị.

Thưa quý vị, điều Bapak cần đưa ra trước quý vị có liên quan tới Latihan tâm-linh Subud nghĩa là Latihan tâm-linh của Susila-Budhi-Dharma. Nhưng trước hết Bapak sẽ minh giải ý-nghĩa của Subud.

Subud là chữ rút ngắn của danh-từ hay những chữ Susila, Budhi, Dharma. Danh từ này thật quá là biểu trưng cho tất cả quý vị, nghĩa là quý vị là những người đã có khả năng tiếp nhận sự tiếp giao do sức mạnh của Thiêng-Liêng mà sau khi tiếp nhận đã phát hiện bằng sự cử động và sinh lực và đã được gọi là Latihan tâm-linh.

Do thế thật hiển nhiên cái gọi là Subud là *chính quý vị*. Subud không phải là một trường học trong đó các người nhận được sự giáo huấn nhưng Subud là tất cả quý vị mà do Ân Huệ của Thiêng

Liêng có thể tiếp nhận được sự tiếp giao với Sức-Mạnh của Ngài rồi phát hiện bằng sự cử động và sinh lực. Nếu sau khi gia nhập Subud, tỉ dụ như vị thầy Subud không đem đến kết quả trong sự tìm kiếm sinh nhai hay quý vị thua lỗ trong công việc doanh thương hay nếu sau khi gia nhập Subud quý vị thất nghiệp hay bất hòa với vợ hay vợ bất hòa với chồng thì sự này không phải là lỗi của Subud và quý vị không nên chê trách Subud. Nếu quý vị chê trách Subud là quý vị chê trách mình vì Subud không phải là một nơi hay một tổ chức mà trong đó quý vị nhận được chỉ dẫn hay giáo huấn,

Tại sao thế ?

Theo như chứng nghiệm quý vị nhận được trong Latihan thật quả quý vị tự tiếp nhận, và sự tiếp nhận của quý vị là thích hợp với năng lực, trạng thái, khả năng và nội ngã của chính quý vị. Rõ ràng Latihan tâm-linh tới là do Ân Huệ của Thiêng-Liêng để quý vị có thể những rung động của nội-cảm không bị ràng buộc bởi ảnh hưởng của đục-vọng trú-ngụ ở trong tâm, trí mà thường bị sức mạnh hạ đẳng xử dụng như là những dụng cụ nghĩa là sức mạnh quý quái, sức mạnh thảo mộc, sức mạnh thú vật và sức mạnh djasmaniah (con người) hay sức mạnh con người.

Quý vị tiếp nhận được tất cả những sự này do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng và cân xứng với nội-ngã thật của quý vị. Quý vị không cần tiếp nhận giống như anh A, anh B, anh C, các vị cần phải tiếp nhận đúng theo trình độ của quý vị và quý vị sẽ có khả năng tiếp nhận bằng chính nội ngã quý vị do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng. Đây là ý nghĩa của Subud-Susila-Budhi-Dharma mà quý vị cần phải ý thức được. Thế thì, cái gọi là Subud là chính quý vị. Nếu không có quý vị thì Subud cũng sẽ không có. Vì thế Huynh-Đệ Subud lớn, mạnh hay nhỏ, yếu phát triển hay thoái bộ là tùy thuộc ở chính quý vị. Nếu tất cả quý vị thành thật và đúng thật là Subud trong bản chất nội tại quý vị, nếu quý vị là Subud ở trong chính quý vị thì sự phát triển của Subud sẽ tiếp diễn như là chính quý vị tiến triển vậy.

(Còn tiếp)

SUSILA BUDHI DHARMA

(BAPAK MUHAMMAD SUBUH)

VŨ-HUY MINH-CHÂU lược dịch

KINANTI

(Vì lý do kỹ thuật ngoài ý muốn nên phần Dandanggula tạm ngưng và sẽ in tiếp vào số sau ; chúng tôi xin in sang phần KINANTI. Xin thành thật cáo lỗi cùng quý đạo hữu.)

1 — Một thanh niên phóng-túng trước khi kết hôn thì rất khó có thể được tốt số như vừa nói trên. Vì lẽ hậu quả lỗi lầm của họ có tính chất làm cho nội-cảm của vợ bị ảnh hưởng của sự giao-hợp với họ, và người vợ phải chịu chung số phạ cùng với họ.

2 — Như thế là mọi hy-vọng hạnh-phúc ở đời đã bị mờ tối rồi. Kể nào luôn luôn chiếu theo dự-vọng của tâm, thì thay vì hạnh-phúc họ chỉ thấy những tự lự và phiền não.

3 — Hiền-nhiên sức mạnh thấp kém nhờ-nhớp phát xuất từ người đàn ông ảnh hưởng xấu vào người đàn bà làm nội-cảm của người này khi trước trong trắng cũng trở thành vẩn đục và nhờ bản.

4 — Người chồng không hay biết cách cư xử của mình có thể gây hại, vì tâm họ đã trở thành khí-cụ của sức mạnh thấp kém và đòi-bại thấu nhập vào họ trước ngày kết hôn trong khi họ liêu lĩnh tìm khoái cảm với những người đàn bà đầy sức-mạnh thấp kém và nhờ-nhớp.

5 — Vậy nên mặc dầu cách ăn ở của họ thực ra chỉ có thể gây tàn phá, nhưng họ lại thấy là chính đáng và hoàn toàn đúng đắn.

6— Trên đây là số phận của người đàn ông mà nội-cảm đã bị lệ thuộc vào sức mạnh hạ-đẳng vì sự lăm lặc của họ.

7— Nếu sức mạnh hạ đẳng đã ảnh hưởng quá mạnh vào nội-cảm của họ, thì nó cũng ảnh hưởng vào lương-trí họ (sa conscience-intérieure) thành thử lương-trí mà họ coi là sáng suốt thực ra đã bị bao kín do những đám mây mờ phát xuất từ các sức mạnh hạ-đẳng.

8— Trong trường hợp này từ hình thê đến trí-nghi của họ đều bị sức mạnh hạ-đẳng chủ-trị.

9— Nếu sau này họ sinh con thì người con sẽ không thê nào tránh khỏi cũng bị ảnh hưởng của sức mạnh đồi bại nói trên, và ngay từ lúc khởi thủy, tư chất của người con đã không giống với tư-chất của người cha khi người này hãy còn trẻ và trong sạch.

10— Chính vì vậy mới sây ra trường hợp một đứa trẻ, mà không khác gì một người lớn, cũng có thể có trong nội-ngã nó những sức mạnh không giống với sức mạnh của giòng-giống nhà nó xưa nay, nghĩa là những sức mạnh ngoại-lai không tương-ứng với sức mạnh của tổ tiên nó.

11— Vì sự kiện trên đây, người con không tránh khỏi, sẽ phải luôn luôn chịu sự đau đớn trong đời nó, nhất là khi phải nhận-thức con người-thực.

12— Sở dĩ như thế là vì hầu hết những gì chứa đựng trong nội-cảm của người con đã bị ảnh hưởng sức-mạnh hạ-đẳng nên tư-tướng của nó sẽ chiều theo những sự gì lợi ích cho các sức mạnh này.

13— Vì vậy trí-nghi của nó chỉ còn chút siú khả năng để có thể nhận biết được thực-chất của những gì chứa đựng trong nội-cảm của nó.

14— Nhiều người quan tâm về các vấn đề nói trên, nhưng không bao giờ họ đạt được mục-dịch của họ vì họ chỉ ý lại vào tri-nghi của họ, tưởng chừng như đó là phương tiện duy nhất cho họ tùy ý xử dụng để đi tới mục đích.

15 — Trong số các người ấy, nhiều người vô tình bị lầm lạc mà ngộ nhận là chân những điều thật ra là giả. Vậy nên tình trạng bị sai lạc hẳn, và những hành động tai hại cho sức mạnh con người lại được coi là tốt vì có rằng nó phát xuất từ tri-nghi, nhưng thực ra nó phát xuất từ các sức mạnh ngoại-lai đã lừa dối tri-nghi ấy.

16 — Trong các trường hợp như thế, rõ ràng là chính con người đã phạm lỗi lầm. Thực ra căn cứ theo trạng-thái nguyên thủy của họ thì không có gì bắt buộc các sức mạnh trên đây sua đuổi sức mạnh con người ra khỏi địa vị của nó, vì các sức mạnh trên đây theo bản chất của nó thật ra chỉ là những sức mạnh phụ-trợ. Nhưng vì con người không thể tự mình chế ngự được dục-vọng nên các sức mạnh trên đây đã tự nó thâm nhập vào nội-cảm họ và vui vẻ chiếm lấy chỗ này là nơi nó ưa thích hơn chỗ của nó.

17— Khi họ đã đi quá xa trong sự lầm lạc, thì rốt cuộc họ bị mất hết sức mạnh của họ và bắt buộc phải bỏ hết những gì họ có, nghĩa là cả nội-cảm và tri-nghi của họ, thành ra sức mạnh hạ-đẳng được tự do hoành hành.

18 — Dĩ-nhiên các sức mạnh hạ đẳng không đối xử với cơ-thể họ theo tiêu chuẩn con người, nhưng lại theo tiêu chuẩn riêng của nó, thành ra tất cả những gì thuộc về con người, nội-cảm và tri-nghi của họ đều không tránh khỏi chìm đắm vào trong một trạng-thái không xứng đáng và thấp kém.

19 — Trên đây là tình-trạng xảy ra khi sức mạnh hạ-đẳng chiếm được quyền hành trong nội-cảm con người. Kể nào chưa hiểu

biết điều đó sẽ tưởng rằng dầu họ ăn ở thế nào họ cũng giữ được trong sạch và không có gì thay đổi trong con người họ ; cho nên họ không ngần ngại giao-hợp với những người đàn bà kêu gọi có lẽ đã giao-du phóng-túng từ lâu với đủ loại đàn ông. Nhưng trong đời người đàn ông, các tình-trạng vừa nói đây sẽ gây ra những sự thay đổi tương-ứng trong bản-thân họ. Sự kiện này phải làm cho con tin chắc thêm rằng không thể dùng trí-nghi để khám phá ra sự thật trong vấn đề giao-hợp nam-nữ.

20 — Nói tóm lại, phải kết luận rằng : muốn hiểu biết thật sự những vấn đề nói trên thì chẳng còn phương pháp nào dân dị hơn là tập Latihan, mà không làm thức tỉnh trí-nghi và óc tưởng tượng.

21 — Không cần phải nhắc lại sự luyện tập này (Latihan) là gì nữa vì đã được diễn tả nhiều rồi.

22 — Phép tập này cũng đặc biệt quan trọng đối với phụ-nữ vì khi họ thật sự biết tập Latihan rồi, thì họ cũng có khả năng nhận thấy được những gì ở trong nội-cảm họ cùng với tất cả các sức mạnh phụ-trợ (*forces auxillaires*)

23 — Thành thử khi giao-hợp với chồng họ sẽ nhờ phép đó mà biết cách tránh cho nội-cảm của họ khỏi phải làm nạn nhân của các sức mạnh hạ-đẳng đã thâm nhập vào người chồng trong những cuộc giao-hợp trước với các phụ-nữ khác

24 — Hơn nữa, nếu nhờ Latihan người bà đã đạt tới trình độ cần thiết cho địa-vị của họ là nữ phái, thì họ sẽ tiến bộ tới mức có thể phân tách riêng biệt các sức mạnh nói trên và thu-dẫn nó một cách thích ứng.

25 — Đề thí-dụ, khả năng phân biệt vừa nói trên có thể so sánh với nước và dầu chộn lẫn. Mặc dù con người ở trong trạng-thái hỗn-hợp các sức mạnh vật-chất, thực-vật và thú vật, nhưng các sức

mạnh khác nhau này sẽ tách rời nhau ra và chẳng bao lâu sẽ trở về với dụng-dịch riêng của mỗi thứ (leurs destinations respectives.)

26— Tuy nhiên khi giao-hợp trong hai người không ai cảm thấy thất vọng về sự tiếp nhận tình yêu. Tuy vậy dù sự cảm-súc về dục-tình được thu-dẫn nghiêm chỉnh như thế, nhưng mức độ của sự kết-hợp 2 đời sống ngụ ý trong danh từ « kết hợp đời sống » (l'union des vies) nghĩa là sự hợp nhất đời sống của hai vợ chồng, vẫn còn chưa đạt tới được. Điều vừa nói đây có vẻ như gần trái ngược với sự thực, vì lẽ trong khi giao-hợp, hình như rõ là đời sống của hai vợ chồng đã thực-sự phối hợp với nhau, thành ra người ta mới có thể gọi là có sự kết-hợp như đã nói ở trên.

27 - Tuy nhiên trường hợp trên đây còn khác rất xa lý tưởng diễn tả trước kia, vì lẽ trong cuộc giao-hợp còn có sự từ-khước phát xuất tự nhiên từ nội-cảm người vợ mà cũng là cách tự vệ của người này.

28— Vì vậy nên phản ứng này của người vợ không phải hoàn toàn sai lầm, trái lại nó là chính đáng và đáng khen.

29— Và lại nó bảo vệ không những người vợ mà cả bản ngã người chồng khỏi bị ảnh hưởng các sức mạnh hạ-đẳng.

30— Ai được người vợ như thế có thể tự lấy làm rất sung sướng vì không những đó là người bạn trăm năm, người nội-trợ giỏi-giang, mà còn là người có khả năng thanh lọc nội-cảm của người chồng bị thâm nhập sức mạnh hạ-đẳng hoặc ít nhất cũng là người có giúp vào việc thanh-lọc ấy.

31 — Cảnh ra một người đàn bà phải như thế mới khỏi uổng phí những lợi-ích thiên-phú về dung nhan kiều-diễm và đức-hạnh con nhà gia-giáo. Bởi lẽ chính đó là phẩm-giá của họ và là điều làm cho họ khả dĩ nêu gương cho các phụ nữ khác.

(Còn tiếp)

TIN - TỨC

*Tiến sĩ Prio-Hartono đến thăm trung tâm SUBUD Sài Gòn
lần thứ ba.*

Ngày 11-10-69 Tiến sĩ Prio-Hartono đã được Bapak chuẩn y cho tới thăm chi hội chúng ta trong hai ngày, trên đường đi Los-Angeles (Mỹ-Quốc) với nhiệm vụ đặc biệt « PHỤ-TÁ đại diện BAPAK » ở đó. Thời gian lưu trú tại Los-Angeles là hai năm. Đi cùng với ông có nữ Phụ-tá Rukmiwati là vợ ông và hai con nhỏ. Sự hiện diện của hai ông bà đã đem lại một nguồn sinh lực mới cho toàn thể hội viên, một niềm hân hoan và một sự vững tin vào quyền năng của Thiêng-Liêng Toàn-Giác, Toàn-Năng và những Ân-Huệ của Ngài. Ông, Bà Prio-Hartono đã khai mở cho 18 nam, nữ hội viên, giúp cho các người bệnh và giải quyết nhiều vấn đề của hội viên bằng trắc nghiệm trong hai ngày lưu tại Sài Gòn.

1 giờ trưa ngày 13-10-69, Tiến sĩ Prio.Hartono và gia đình đã rời Sài Gòn đáp máy bay đi Hồng-Kông, Nhật-bản, Hạ-uy-di. Đi thăm các anh chị Subud ở đó rồi đi thẳng Los.Angeles.

Anh Hội Trưởng cùng một số Phụ Tá và hội viên đã ra tận Phi Trường tiễn biệt ông bà Prio-Hartono không khỏi bồi ngùi luyến tiếc và mong lại có ngày hạnh ngộ.

Cũng vào ngày 13-10-69 Hối 17 giờ, hai anh, chị Phụ tá Đặng Phác và Srigati đã đáp máy bay đi Pháp thăm gia-đình. Một số anh, chị, em ra phi-trường tiễn anh chị — Chúc Anh, chị được Thiêng-Liêng ban cho nhiều Ân-Huệ và mong anh chị sớm trở lại Sài Gòn.

M. N. S.

HỘI SUBUD VIETNAM

TRUNG-ƯƠNG SAIGON : 306/328, đường Hồng - Thập - Tự.

Trong khi tại Sài Gòn có giới-nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặt như sau :

Giờ Latihan : Thứ Hai — Thứ Tư — Thứ Sáu

Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15

Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00

Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00

Tối thứ sáu từ 20g00 đến 20g45

Thứ Bảy và Chúa Nhật

Đợt duy nhất từ 16g30 đến 17giờ15

Chi-Hội VĨNH-LONG : Ô. Đinh-văn-Tiết 87/5, ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi

Giờ Latihan : Thứ tư 16g45 — 5 giờ 30

Chúa nhật 16g30 — 17g15

Chi-Hội ĐA-LẠT c/o Ô. Lê-văn-Tôn
37, Hoàng-Diệu

Chi-Hội PHƯỚC-TUY : c/o Ô. Phạm-văn-Chơn
23/4, Đinh-Tiên-Hoàng — Vũng-Tàu.

Chi-Hội MỸ-THO : c/o Ô. Nguyễn-văn-Nguơn
238/7, đường Pasteur.

Các nhóm SUBUD tại : Bình-Tuy, Bắc-Liêu, Bến-Tre, Biên-
Hòa, Bình-Dương, Cần-Thơ, Châu-Phú, Gò-Công, Hà-Tiên,
Nha-Trang, Rạch-Giá, Thủ-Đức, Tây-Ninh,
(muốn biết địa-chỉ, xin liên-lạc với Văn-phòng Trung-Ương).

GIÁ : 50 \$